

احمد خجندی

احمد خجندی (ahmad-e xo.jan.di)، سده یازدهم میلادی، شاعر تاجیک. در زادگاهش کسب کمال کرد و به درجه بلندی از فضل و دانش رسید. در تنگدستی روزگار می گذراند و از این رو به هند رفت. شاعری توانا بود. نسخه ای از دیوان اشعار او در موزه ملی دهلی نگهداری می شود.

منابع: دایرة المعارف ادبیات و صنعت تاجیک، ۱/۲۱۴ - ۲۱۵؛ دردانه های مدنیت تاجیکستان در گنجینه های هندوستان: احرار مختاروف، دوشنبه، ۱۹۸۴.

قبادیانی

Аҳмади Хуҷандӣ

Аҳмади Хуҷандӣ, садаи ёздаҳуми мелодӣ, шоири тоҷик. Дар зодгоҳаш касби камол кард ва ба дараҷаи баланде аз ғазлу дониш расид. Дар тангдастӣ рӯзгор мегузаронд ва аз ин рӯ ба Ҳинд рафт. Шоире тавоно буд. Нусхае аз девони ашъори ӯ дар Музеи миллии Деҳлӣ нигоҳдорӣ мешавад.

Манбаъҳо: Энциклопедияи адабиёт ва санъати тоҷик, 1/214; Дурдонаҳои маданияти Тоҷикистон дар ганҷинаҳои Ҳиндустон: Аҳрор Мухторов, Душанбе, 1984.

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. – Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1, саҳ. 60.